

Frojd i teorija psihanalize

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9 | Nivo: VPTS UE

O FROJDU

Sigmund Frojd je rođen 6. maja 1856. godine u Frajbergu, u Moravskoj. Potiče iz jevrejske građanske porodice srednje klase. Imao je samo četiri godine kada se njegova porodica nastanila u Beču. Već kao dvadesetjednogodišnjak 1876. godine u laboratoriji fiziologa Brikea počeo je istraživanja u vezi sa anatomskom patologijom i fiziologijom nervnog sistema čoveka i tada se upoznaje sa J. Brojerom. Nakon studija medicine, 1883, stupa u psihijatrijsku službu. Radeći studiju o kokainu, godinu dana kasnije otkriva njegova analgetska svojstva, a predoseća i njegova anesteziološka svojstva, što isprobava na sebi.

Sa privatnom praksom počinje 1886. godine, a u oktobru iste godine ženi se Martom Bernajs, sa kojom je bio veren od 1882. Ona će mu roditi šestoro dece, među kojima Anu, rođenu 1895, koja će ga celi život pratiti i specijalizovati se za dečiju psihanalizu.

Frojd sebi stvara klijentelu među ljudima obolelim uglavnom od histerije, koje leči u to vreme uobičajenim metodama - elektroterapijom i hipnozom. Kasnije prelazi na originalnu metodu slobodnih asocijacija i utemeljuje osnove psihanalitičke teorije.

PSIHOANALIZA

Psihanaliza je pravac koji je potekao iz psihijatrije. Poznata je kao teorija koja se bavi istraživanjem nesvesnog dela čovekove psihe. Pored toga, ona proučava nagonsku intencionalnost i emocionalne ekvivalente. Prvo se afirmisala u istraživanju neuroza, tumačenju snova i kao terapeutска disciplina, nakon čega je prerasla u opštu teoriju ličnosti.

Psihanaliza se primenjivala i pri tumačenju nauke, religije, umetnosti, kulture i stvaralštva uopšte. Kultura, kako je Frojd vidi, proističe iz nezadovoljenih nagonskih želja, što dovodi do sublimisanih reakcija kao što su umetnost, nauka i sve ono što se naziva nadogradnja. Čovek ima dva izbora: ili da živi u potpunom zadovoljenju nagona ili da delimično, koliko je moguće, nadvlada nagone i oblikuje kulturu.

Frojdovo shvatanje strukture licnosti

Frojd je odkrio nesvesno. Njegova teorija se zasnivala na: svesnom, predsvesnom i nesvesnom.

On razlikuje tri komponente licnosti:

ID (ono) - urođeni motivi (nagoni, instinkti) koji teže neposrednom zadovoljenju

EGO (ja) - deo licnosti koji se bavi kontrolom neposrednog zadovoljenja nagona vodeći računa o realnosti

SUPER-EGO (nad-ja) - deo licnosti u kome se nalaze pravila ponašanja ljudske zajednice. Jedinka preuzima ono što upravlja društvene odnose, društvene norme i vrednosti.

Mada Frojd nije tvorac pojma nesvesnog, on je razvio koncepciski originalne i prakticno efikasne ideje o prirodi i dinamizmima nesvesnog. Svoj praktični rad Frojd je započeo korišćenjem hipnoze kao sredstva za istraživanje nesvesnog da bi potom napustio ovu metodu u korist psihanaliticke metode koju je sam razvio. U psihanalitickoj metodi pacijent se ohrabruje da govori o svojim simptomima, o svom detinjstvu i drugim secanjima, o svojim SNOVIMA (koji su, po Frojdu, "kraljevski put do nesvesnog"). Koristeci posebne tehnike, kao što je tehnika "slobodnih asocijacija", Frojd je iz snova dobijao pokazatelje psihickih stanja i problema kojih pacijenti nisu bili svesni. Skoro redovno pokazalo bi se da je poreklo problema seksualne prirode u nekoj traumi iz detinjstva - kao što su videnje roditelja u seksualnom aktu, osecanje deteta da je usurpirano majcinom ljubavlju, ili roditeljsko prebacivanje zbog nekog navodno lošeg ponašanja. Ideja o postojanju decje seksualnosti bila je šokantna i neprihvatljiva za mnoge Frojdove savremenike. Međutim, tokom svog klinickog rada Frojd je sakupio brojne dokaze koji su postavku o decjoj seksualnosti učinili neoborivom.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com